

ਮਹਾਸਭਾ.
ਵਿਵਿਅਨ ਬੋਸ ਬੀ. ਜਗਨਧਾਦਾਸ, ਟੀ. ਐਲ. ਵੈਂਕਟਰਮਾ
ਅਈਅਰ ਅਤੇ ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਪੀ ਸਿਨਹਾ, ਜੇ.ਜੇ.
ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ,
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਬਨਾਮ.
ਐਲ.ਟੀ. ਸਰਦਾਰ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

| ਜੀ 5 ਅਤੇ 1954 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 11

ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ (1925 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ VIII)-ਸੈਕਸ਼ਨ- ਮਾਰਚ, 24 ਵੇਂ 10, 17, 25-ਏ, 85, 86 ਅਤੇ 88-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਮੇਟੀ ਸਾਲ 1930 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ (16 ਜੂਨ) 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸੀ, 1936) ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਜੋ "ਧਾਰਾ 85(2) ਦੇ ਕਾਰਨ - ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ - ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਵੇਂ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਧਾਰਾ 25 A ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88(2) ਵਿੱਚ ਮਨੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਅਤੇ ਖਾਸ ਮਨੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਅਧੀਨ ਸਮਾਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦਸੰਬਰ 1940 ਦੇ 19 ਵੇਂ ਦਿਨ 1941 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 73 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਸਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਨਿਆਇਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 20 ਜੂਨ 1950 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਅਪੀਲ, ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਲਾਹੌਰ, 1938 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ।

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਨਰੂਲਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।
ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ ਨੰਨੀਤ ਲਾਲ ਅਤੇ ਕੇ ਐਲ ਮਹਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਗਨਧਾ - ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 5 'ਜਗਨਧਾਦਾਸ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। - ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 19 ਦਸੰਬਰ, 1940 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਫੈਸਲਾ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਹੈ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਇਹ ਮੁਦਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾਜ ਐਕਟ, 1925 (1925 ਦਾ ਪੁਨ ਜਾਬ ਐਕਟ VIII) ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਅਤੇ 3 ਮਾਰਚ 1937 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰ. 9-ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ-ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 4 ਨਵੰਬਰ, 1935 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੁੰਗਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 16 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ

ਨਿਆਂਇਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੂਨ, 1936, ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਤਕਾਲੀ ਮੌਜੂਦਾ ਗੈਰ-ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ

sed the decree in terms of the compromise with Raghbir Singh

ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਜਾਇਦਾਦਾਂ and ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਜੋ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁੰਗਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੁੰਗਾ ਮਾਈ ਮਾਲੀਆਂ ਨਾਮਕ ਦੋ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ ਦੁਕਾਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਰਦਾਰ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸੀ, ਮਿਤੀ 8 ਮਾਰਚ, 1928 ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਰਦਾਰ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਮਿਤੀ 10 ਮਾਰਚ, 1928 ਦਾ ਸੀ। ਗੁ: ਸਰਦਾਰ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੂਰੇ ਬੁੰਗਾ-ਪਰਬਣ-ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ- ਨਾਲ ਬੁੰਗਾ ਮਾਈ ਮਾਲੀਆਂ ਦੇ 1/3 ਰੀ ਢਾਕ ਕਮ-ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ' ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਸਰਦਾਰ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਬੁੰਗਾ ਮਾਈ ਮਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਸਰਦਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਤੀਸਰਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਏ.ਪੀ.- ਰਾਗ ਜਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁਰਟੇਨੈਂਟ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ। ਬੁੰਗਾ ਮਾਈ ਮਾਲੀਆਨ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ- ਜਗਨਾਧੰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦਾਸ ਸੀ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ 6 ਫਰਵਰੀ, 1930 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਦੋ ਸਮਝੌਤੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਲਈ ਵਕਫ਼ ਬੁੰਗੇ ਵਜੋਂ, ਗੈਰ-ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਅਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਕਫ਼ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਅਸਲ ਸੂਚੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਹੱਦ ਅੰਦਰ ਪੈਂਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਤਿਆਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੂਚੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 55 ਸਿੱਖ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬੁੰਗਾ ਸਰਕਾਰ (ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ) ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(2) ਅਧੀਨ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੱਥੀ ਕਰਨਾ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ-

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ। ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿਸ

ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(3) ਦੇ ਤਹਿਤ 18 ਫਰਵਰੀ, 1930 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ (1) ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ (2) ਸਰਦਾਰ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼। ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1930 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(3) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 10 (ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ (ਵਿਧਾਨਕ) ਵੱਲੋਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੁੰਗਾ ਸਰਕਾਰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 28 ਅਗਸਤ, 1935. ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚ ਧਿਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸਿਰਫ ਵਿਚਕਾਰ ਹੀ ਸੀਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰਬਨ-ਪ ਅਤੇ ਇਤਿ° n ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਢੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ- ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਮਿਟੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਸਰਦਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਮਿਤੀ 4 ਨਵੰਬਰ- ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬੇਰ, 1935 ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਦਾਰ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਦਾਸ, ਜੇ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬੁੰਗਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੁੰਗਾ ਮਾਈ ਮਾਲੀਆਂ ਤੱਕ ਲੰਬੀਆਂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਾਕੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਜੋਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਦਾਰ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿੱਖ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਜੋ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਠਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ, ਸਰਦਾਰ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਪਾਈ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਇਸ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਬਾਕੀ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ -

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ:

“ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਰਦਾਰ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ

ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜੋ ਪਰਦਾਸ, ਜੇ, ਸੋਨਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਬੰਧ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜੋ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਦੋ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਡਿੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਦੋ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੁੰਗਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੁੰਗਾ ਮਾਈ ਮਲੀਆਂ ਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੀ। ਬੁੰਗਾ ਸਰਕਾਰ, ਅਤੇ ਉਸ ਬੁੰਗਾ ਮਾਈ ਮਲੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਬੁੰਗਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ 16 ਜੂਨ, 1936 ਨੂੰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ 3 ਮਾਰਚ, 1937 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 9-ਜੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੇ ਵਿਆਪਕ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਾਡੇ ਝਗੜੇ ਲਈ ਕੇਸ ਕਾਫ਼ੀ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ 16 ਜੂਨ ਪਰਬੰਤ 1936 ਦਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਤੇ ਬੰਧਨਯੋਗ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 3 ਮਾਰਚ, 1937 ਨੂੰ ਮਿਟੀ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਸਰਦਾਰ ਪੌਂਟਿਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪੱਖ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(1) ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੱਕ ਲੰਬੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। 4 ਨਵੰਬਰ, 1935 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ 16 ਜੂਨ, 1936 ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇਕੱਠੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਐਕਟ ਦੇ 10, ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਰਫ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਬੇਕਾਰ ਹੈ। (3) ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵੀ

ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਆਚਰਣ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ 55 ਸਿੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਐਕਟ, ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਵਰਚੁਅਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ। (5) ਧਾਰਾ 25-ਏ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 10(1) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੈ -

ਅਜਿਹੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਵ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ "ਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ"। (6) ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। (7) ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਸਰਦਾਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਪੈਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸਨ

ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਰੀ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਛੋਟ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੀ ਐਪ ਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਦੋਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਾ ਦੂਜੇ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ-

ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣਾ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 7(1) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ। ਦਾ ਸਵਾਲ

ਸੀਮਾ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“25-ਏ. (1) ਜਦੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਸਬੰਧਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਮੇਟੀ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਵਾਦਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੋ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰੇ।

- (2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਉੱਤੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਧਾਰਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਭਾਵ, 16 ਜੂਨ, 1936 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

25 ਫਰਵਰੀ, 1938, ਭਾਵ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ . ਸਰਦਾਰ ਫਿਕਰਮੰਦ। ਹੁਣ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ 86 ਅਤੇ 88 ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਜਗਨਧਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ- ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 85 ਦਾਸ ' ਜੇ ' ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ (ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ):

“ਧਾਰਾ 88 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਅਟੱਲ ਸਾਹਿਬ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ”:

ਸੈਕਸ਼ਨ 86 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ (ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ):

“ਸੈਕਸ਼ਨ 85 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰੇਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਖ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
. ਇਸ ਏ^ਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ

ਸੈਕਸ਼ਨ 88 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ (ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ):

“(1) ਧਾਰਾ 85 ਅਤੇ 86 ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕਮੇਟੀਆਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕਮੇਟੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੋਣਾ।

(2) ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 85 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ

ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ , ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਹੁਣ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਜੋ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਸਾਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਹੈ, ਦਾ ਗਠਨ ਸਾਲ 1930 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 6 ਫਰਵਰੀ, 1930 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 85(2) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਵੀ ਬਣ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ। ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਭਾਵ 3 ਮਾਰਚ, 1937 ਤੋਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ , ਧਾਰਾ 25-ਏ ਨੂੰ "ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ" ਵਜੋਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਸੂਟ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਗਠਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੀਤੀ ਐਕਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 86 ਅਤੇ 88 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਲਈ ਕੋਈ ਕਮੇਟੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਟੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਵਿਚਲੇ ਵਾਕੰਸ਼ "ਕਮਿਊਗਾਰਡਰ ਮਿਟੀ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ " ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਬੰਧਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਰਸਾ ਸਕੇ। ਕਿ ਟੀ ', ਵਿੱਚ. ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ daS ਦੀ ਮਿਤੀ) ਜੋ. ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਅਸਥਿਰ ਹੈ।" ਧਾਰਾ 86 ਧਾਰਾ 85 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ , ਧਾਰਾ 86 ਅਧੀਨ ਨੀਤੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ , ਜਿਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਮੇਟੀ। ਇਹਨਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕਾਮ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ

ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਨਾਮ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹੈ। , ਧਾਰਾ 25-ਏ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਸਰਦਾਰ ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪਬ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਮਾਮਲਾ- ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇੱਕ - ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਦਾਸ ਮੰਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਜੇ. ਕੋਰਸ. ਇਹ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ 'ਚ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ।

ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ, ਪਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਰਡ ਲਈ ਆਉਣ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਸਿਰਫ ਇਕ ਯੋਗ ਧਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਸਸਤੇ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ